

Estimat fill:

Contesto a la teva del 13 del corrent, que vaig rebre el passat diumenge, dia 19, poc després d'haver lliurat al correu la meua del mateix dia.

Ens va fer a tots una il·lusió molt gran el dibuix de la resa i ens l'hem mirat moltes vegades, i ensenyat als amics, perquè és una meravella d'enginy i de traça. Obrint portes i finestres, tafanejant calaixos, remenant armaris i ~~na~~ nevera, ens hem fet una idea de com viviu i em sembla que no es pot demanar més. No ha omès cap detall, tant en el moblatge com en els complements. Només hi hem trobat a manca la cambra d'en Raimon. Doneu-li una abraçada ben forta de felicitació i molts petons dels avis de Catalunya que guardaran el dibuix com un joiell.

La mare ja està bé. Aguantant les petites molèsties de l'edat, com jo mateix, però no donant-se punt de repòs per a agombolar-nos a tots, i aguantant ferm. Els demés malalts, bastant millorats la Montserrat i l'oncle Jaume estacionats. Està saturat d'antibiòtics i ara li administren vitamines a tot drap. Déu vulgui que se'n surti.

Ha un efecte tot estrany llegir que us prepareu per a estiuajar pel més de janer! Passem un novembre del tot "primaverat", però em penso que pel janer ^{en l'època de l'any} no podrem prescindir de l'estufa, i és això el que ens produeix ~~estranyesa~~ estranyesa. Per altra banda ens alegra que repreneu el costum sanitos de donar vacances als nens, amb més motiu si s'ho han guanyat a polç durant el curs escolar. Déu ens ha ^{concedit} donat la gràcia de què tots els tanyes de la família sobressurtin en una especialitat o altra, i en els temps que correm de gamberrisme i buidor, és una sort que cal agrair. Esperem, doncs, que puguis realitzar el projecte i que us provi força, encara que tu hakis de patir tots els inconvenients de la separació.

Incloc, avui, la resta de "La mà perduda". No sé si valdrà la pena que em retornis els fulls corregits. Si les esmenes són de poca importància bastarà que les consignis en un full apart per a passar-les a l'exemplar que em reservo, per a lliurar a en Roda de seguida que l'hagi enllestit. No ho demoris massa. Ahir va estrenar-se una comedia dramàtica: "La gran aventura", de Jaume Salom, jove escriptor que, com d'altres de la nova fornada, va donar-se a conèixer en castellà, amb èxit remarcable, que transcendí a Madrid. Per aquest motiu ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ha sorprès que l'obra més ambiciosa que ha construït fins ara, segons propia revelació, l'hagi escrita en català. La crítica en fa grans elogis. L'argument és tronadet; un campaner rural, tímid de mena, casat i pare de família, s'enamora d'una dona, amb la qual fuig "sin importarle el hundimiento moral y material de su hogar, el cariño de su ~~esposa~~ esposa y de su hija, y su propia deshonra". Sortosament el Mossèn del poble intervé, y convenç a l'ovella esgarriada perquè "retorne al hogar, sumiso y arrepentido". El tema, que el parangonen ^{amb} els que feren la fama dels Guimerà, Iglesias i Rusiñol, no aporta cap novetat ~~en el tema~~, però -sempre segons la crítica- està tractat de mà mestra, amb personatges de carn i ossos, arrancats de la realitat, servit per un llenguatge pulcre i ^{amb} merescut una interpretació genial. Si es manté en el cartell i ajuda a desvetllar altres vocacions... potser ^{ajudarà a} es consolidaran els enormes esforços que es fan per a vigoritzar el teatre català. L'esdeveniment gran ha estat, però, aquesta setmana, l'estrena, al Liceu, de la "cantata" ATLANTIDA de Verdàguer, ~~amb~~ i Falla. A desgrat de moltes circumstàncies ingrates que han concorregut en el muntatge i possibilitació de l'estrena, se n'ha parlat a tot el món. Fou cantada en català. *Tot plegat imprimeix amb altres fulls.*

Una abraçada ben forta de tots a tots (Mare)